

SARIKETEA

EUSKERAZALEAK ALKARTEAREN IPUIN-SARIKETEA

Urterik urtera, aurrera doa gure Ipuin-Sariketea. Aurkezten diran lanak geroago ta dotoreagoak dira, baita ugariagoak be.

Egia esan, olako sariketak ugaritu egiten dira eta gaiñera guztiak sasoi baten izaten dira: Jorrail-orri inguruan, baiña pozgarria da guretzat ipuin-idazle ain onak eta ugariak etortea.

ZER'en zenbaki onetan argitaratzen doguz saria irabazi daberen lau ipuiñak. Irakurri begiez astitsu gure betiko irakurleak eta eurak izango dira diñogunaren epailari.

Zoriona, bein eta barrero, irabazleai!

LUR-BARRI (1.º saria)

Menditarra naz.

Gorbei-mendiko magalean jaio nintzan,
eta txikitan,

Gorbei-mendiko gurutzeari begira,
aitari itandu neutsan:

—Aita, mendi-puntara igon ezkerro,
zerua eskuaz arrapatu neike?

Aitak irri-barrez erantzun eustan:

—Gorbei-mendiko gurutzetik, seme,
zerua urrago dago.

* * *

Andia egin nintzanean —mendigoizale nintzan—,

Gorbei tontorrera igon neban (mintzan)?

zerua neurea zalakoan...

Baiña... ames ustela!

Mendi-puntatik zerua gorago egoan, gorago...

* * *

Itxaropena galduta, biotzillun,

gurutz-azpian jesarri nintzan.

Nire buru gaiñean saiak —ego zabalak—

zeru urdiñaren nagusi, aizearen errege,

ara eta ona, biraka nasai egaz,

laiñoakin jolasean ebilzan.

* * *

Ai, saia banintz!!! pentsatu neban...

Zeru nasaian, egoak zabal-zabal,

errege antzera, nasai eta aske,

egaz egingo neuke,

eta laiñoen gaiñera igonda,

zerua neurea litzateke.

Baiña, nire gorputz astunak, tamalez,

lurrari lotuten ninduan,

eta bere pixuak zapalduta,

lur-gaiñean, arrak legez,

arrastaka ibilli bear...

Eta negarrari emon neutsan.

Orduan, aize fin-fin batek,

—ez dakit nondik etorri zan—

bekokian bigun-bigun ukutu ninduan,

eta nire gorputzaren astuntasuna galduta,

ego barik,

neure barruko indarrez, egaz asi nintzan...

Saiak baiño ariñago,

laiñoak baiño gorago...

Gora-goraka, zeru urdiña urratu neban,

eta izarrak bizi diran zabaltasun azkenbakoan,
murgildurik aurkitu nintzan.

* * *

Oi! LUR BARRIAREN edertasun zoragarria!!!

Nire begien zoramena!!!

Nire min motelaz ezin esana!!!

Ango atsegin-itsaso-zabalean itota gelditu nintzan.

Eta ni neu, leengo berbera izanik ere,

neure gorputza galdu nebala, uste neban.

Nire gorputz astun, ustela,

—ez dakit zelan,

illezkor eta bizkor egin jatan.

Oi, LUR BARRIKO mendiak,
edurrez zuri-zuriak,
gizonaren oin zikiñak,
zapaldu eziñak.

Ango itsaso urdin,
kutsu-gabea,
ni, aizea bezain arin,
olatu gaiñean,
jolasean,

nenbillen antxetakin (antxeta = gaviota).

LUR BARRIAN txoriak ez dabe
zugaitzetan abesten.

Nire biotza —txori biurturik—
nire barruan zegoan beti kantari:
urretxindor, birigarro, kardantxori,
danak batera nintzan ni.

Nire begiak,
dantzan asi ziran landetako lorakin:
pitxi-lora, kamamil, lili eta klabelin...
danak nire begietan, aurrezko dantzan ebilzan,
biraka, arin-arin...

Ene Jaungoiko maitea!

Dantza amaitu gura, eta ezin.

Nire begietan eun milla sorgin!!!

Pozik bizi nintzan. Bai, oso pozik.

Baiña ez neukan lagunik.

Eta nire biotzeko maitasun zuloa, zelan bete?

Nire maitasun egarri bizia non ase?

* * *

Ibilli eta ibilli, mendi-zelaiak begiztatuz,
azkenez, atx baten azpian iturri bat aurkitu neban.
Atx-zulotik urak bor-borka urteten eban.

Ur garbia, argia eta ugaria...

Eta, ene!

iturri ondoan, arri baten gaiñean jesarrita,
“Maitagarri” bat egoan,

Bere ule gorri-luzeak, eguzkitan,
uraren ispilluan, urrezko orraziz orrazketan.

Ene Jaungoiko laztana!

Zein neska, gazte, polita zan!

Eguzki Jaun, Errege Andia.

Maitagarriari aurpegi zuri-gorrian,

erraiñuz, mosu emotean,

begira-begira inbidiz gelditzen zan.

Benetan, Eguzkiaren pareko zan...

* * *

Alako edertasun bardinbakoa ikusita,
ni, guztiz txoraturik,

burua galdurik,

Lurrera jausi nintzan konorte barik.

Eta ni lotan negoala —Zeru ames ederrean—

Maitagarriak ni, bere altzoan artuta,

biotza lapurtu eustan...

Itxartu nintzanean,

irri-barre, gozo-samurrez,

—nik il bear pozez—

esan eustan

“Zure biotza, maite, neuk daukat”

Artu neurea zuretzat”.

(Ipuin onegaz ZERUA zer dan
adierazi gura dot)

GOIKOETXEA'TAR IÑAKI
("MENDITARRA")

ARPIDETZEKO TXARTELA

ZER aldizkaria artu gura dot eta bialdu egidazue zuzenbide onetara:

..... 'tar

..... kalean (auzoan) zenbakian

..... errian, errialdean (probintzian)

Arpidetzea ordaintzeko diru-etxera (bankura) bialdu ordain-

txartela, an daukadan zenbakidun diru-kontura.